

Оксана ЛИПКА

здобувачка освітньо-професійної програми

«Менеджмент», ЗУНУ

(науковий керівник: д.е.н., професор кафедри

менеджменту, публічного управління та персоналу ЗУНУ

Руслан АВГУСТИН)

ЦИФРОВА ТРАНСФОРМАЦІЯ МЕНЕДЖМЕНТУ ОРГАНІЗАЦІЙ В УМОВАХ ТУРБУЛЕНТНОГО РИНКОВОГО СЕРЕДОВИЩА

Стрімкий розвиток цифрових технологій, поширення штучного інтелекту, мобільних платформ, аналітики даних і хмарних рішень формують нову реальність функціонування організацій, які змушені безперервно адаптувати власні бізнес-процеси до умов підвищеної турбулентності та конкурентного тиску. За таких обставин цифровізація менеджменту постає ключовою передумовою забезпечення стійкості та результативності діяльності сучасних суб'єктів господарювання. Вона не лише модернізує інструментарій та засоби управління, а й трансформує зміст, філософію та логіку управлінських процесів, формуючи нові вимоги до компетентнісного профілю керівників, їхньої гнучкості та здатності здійснювати стратегічне мислення.

Розгляд цифровізації як нової парадигми управління в умовах високої динамічності зовнішнього середовища та швидкоплинних технологічних змін дає змогу забезпечити здатність організацій ефективно адаптуватися до умов цифрової економіки й підтримувати високу якість функціонування. На сучасному етапі цивілізаційного розвитку цифровізація охоплює всі сфери життєдіяльності – економіку, освіту, охорону здоров'я, публічне управління, комунікацію, – зумовляючи їхню глибинну трансформацію. Вона змінює поведінку індивідів і соціальних груп, структуру соціально-економічних систем, відкриває нові можливості зростання та підвищує стійкість суспільства до різноманітних викликів.

У контексті сучасних змін економічного ландшафту, трансформації моделей транзакцій і форм ведення бізнесу використання цифрових технологій у діяльності організацій стає необхідною умовою їхнього ефективного функціонування. Цифрова трансформація пронизує всю систему менеджменту, забезпечуючи інтеграцію процесів та створення єдиної цифрової платформи, на якій здійснюється координація діяльності, підвищується швидкість реакції та поліпшується якість управлінських рішень.

Використання цифрових технологій суттєво змінює підходи до прийняття рішень, логіку організації роботи та взаємодії між членами колективу. Цифровізація менеджменту виходить далеко за межі автоматизації, охоплюючи реінжиніринг бізнес-процесів, трансформацію організаційної структури, оновлення системи розподілу ролей, зміни вимог до компетенцій управлінців та впровадження нових підходів до аналізу даних і комунікації всередині організації. Вона перетворює управлінську діяльність на комплексну систему, у якій цифрові технології виступають інструментом стратегічного оновлення та джерелом нової організаційної цінності.

Цифровізація управління – це глибинний зсув архітекτονіки управлінської діяльності, що веде до трансформації бізнес-моделі організації. Упровадження цифрових платформ, алгоритмів, моделей прогнозування та аналітичних систем охоплює всі функції менеджменту – від планування та координації до контролю й оцінювання результатів. Водночас цифрова трансформація висуває нові вимоги до структури комунікацій, ролі інформації та способів взаємодії зі стейкхолдерами, що зумовлює формування єдиного інформаційного простору, інтегрованого навколо сучасних цифрових рішень.

Функціонування управлінської системи в умовах цифрової економіки має специфіку на різних рівнях менеджменту. На стратегічному рівні цифрові технології дозволяють вибудовувати

більш точні та гнучкі стратегії, використовуючи потенціал аналітики великих даних для прогнозування ринкових тенденцій, аналізу поведінки споживачів та оцінювання внутрішніх процесів. Разом із тим, стримувальними чинниками є недостатня цифрова компетентність окремих керівників, ризики кіберзагроз та етичні дилеми, що виникають під час використання даних.

На середньому рівні управління цифровізація актуалізує використання інструментів управління проєктами, аналітики даних та технологій координації діяльності віртуальних команд, що сприяє оптимізації ресурсів та підвищує рівень взаємодії. На операційному рівні цифрові технології забезпечують удосконалення процесів планування, контролю та комунікації, що потребує від менеджерів здатності швидко адаптуватися до нових технологічних рішень і впроваджувати їх у практичну діяльність.

Цифрова трансформація управління передбачає інтеграцію штучного інтелекту, хмарних технологій, мобільних додатків, соціальних платформ та інших цифрових рішень, які формують нову модель прийняття обґрунтованих управлінських рішень. Проте її впровадження супроводжується низкою проблем, зумовлених недостатнім рівнем цифрової зрілості управлінського персоналу, обмеженістю фінансових ресурсів, дефіцитом кваліфікованих кадрів у сфері цифрових технологій, опором персоналу інноваціям, застарілою інфраструктурою та необхідністю забезпечення високих стандартів кібербезпеки. Значні перешкоди створюють також правові та регуляторні бар'єри, що ускладнюють інтеграцію цифрових технологій у практику управління.

Попри окреслені виклики, більшість організацій в Україні поступово переходять до цифрових моделей управління, активно впроваджують сучасні технології, трансформують організаційні структури та розвивають цифрову культуру. Основою інструментарію цифрової трансформації менеджменту стають системи автоматизації внутрішніх процесів (ERP, CRM, BPM, HRM,

SCM), платформи комунікації та співпраці (Microsoft Teams, Slack, Zoom, Google Meet), інструменти аналітики та візуалізації даних, системи бізнес-аналітики та підтримки управлінських рішень. Використання цих технологій сприяє формуванню нової культури управління, яка ґрунтується на гнучкості, адаптивності, прозорості та орієнтації на дані.

З огляду на це, оптимальним напрямом цифрової трансформації є комплексний підхід до впровадження цифрових технологій, що передбачає аналіз потреб організації, відповідність їхній стратегії розвитку, врахування людського фактора, стану організаційної культури та можливостей інтеграції наявного інструментарію в єдину інформаційну екосистему. Інтеграція цифрових рішень у єдину систему дозволяє усунути роз'єднаність даних, забезпечити їхню достовірність і створити умови для прийняття обґрунтованих управлінських рішень, що підвищують конкурентоспроможність і стійкість організації.

Список використаних джерел:

1. Августин Р., Галюлько Ю. Теоретико-методичні засади управління соціальною відповідальністю суб'єкта сфери споживчих послуг. Development Service Industry Management, 2024, Вип. 1, 173–177. URL: [https://doi.org/10.31891/dsim-2024-5\(25\)](https://doi.org/10.31891/dsim-2024-5(25)).
2. Августин Р., Демків І, & Будняк В. (2025). Напрями підвищення ефективності бізнес-процесів організацій іт-сектору. MODELING THE DEVELOPMENT OF THE ECONOMIC SYSTEMS, (2), 145–149. URL: <https://doi.org/10.31891/mdes/2025-16-18>
3. Kabachenko D., Churikanova O., Oneshko S., Avhustyn R., Slatvinska V. Application of Information Technologies for Management Decision Making in the Conditions of the Instability of the External Economic Space. International Journal for Quality Research. Volume 16 Number 4. 2022. s. 1121-1132